

نوع‌شناسی فرآیندهای انتقال تکنولوژی درونی در سطح پروژه‌ها

هادی رضانی^۱، سیما صدیقی گاریز^۲

^۱ کارشناس ارشد مدیریت تکنولوژی دانشگاه علامه طباطبایی
Mt.hadiramezani@gmail.com

^۲ کارشناس ارشد مدیریت صنعتی دانشگاه علامه طباطبایی
Sima.sedighi.2007@gmail.com

چکیده

در دنیای پرتلاطم امروزی بدنیاال تغییر و تحولات زیاد تکنولوژیکی، کسب و بهره برداری اثربخش تکنولوژی از یک منبع خارجی می‌تواند در موفقیت عملیاتی شرکت نقش مهمی را ایفاء نماید. در این مقاله سعی بر آن شده تا به بررسی مفهوم نوع‌شناسی فرآیندهای انتقال تکنولوژی درونی در سطح پروژه‌ها پرداخته شود. با در نظر گرفتن ادبیات موجود در زمینه مدیریت تکنولوژی و تئوری‌های سازمانی پردازش اطلاعات و وابستگی، ابعاد سه گانه نوع‌شناسی شامل عدم قطعیت تکنولوژیکی در تکنولوژی که باید انتقال یابد، تعامل سازمانی بین منبع تکنولوژی و دریافت‌کننده تکنولوژی و اثربخشی فرآیند انتقال مشخص شده اند. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که انطباق مناسب بین عدم قطعیت تکنولوژی و تعامل سازمانی، منجر به ایجاد فرآیندهای چهارگانه انتقال (خرید معامله آزاد، خرید تسهیل‌شده، انتقال مشارکتی و توسعه مشارکتی) خواهد شد. همچنین نوع‌شناسی انتقال تکنولوژی درونی، شرکت‌ها را در طبقه‌بندی و تعیین مهارت‌های سازمانی لازم برای موقعیت‌های مختلف انتقال تکنولوژی و ارزیابی ماهیت تکنولوژی انتقالی کمک می‌نماید.

کلمات کلیدی: نوع‌شناسی، انتقال تکنولوژی درونی، تئوری پردازش اطلاعات، تئوری وابستگی

۱- مقدمه

کسب و بهره برداری اثربخش تکنولوژی از یک منبع خارجی می‌تواند در موفقیت عملیاتی شرکت نقش مهمی را ایفاء نماید. البته به نظر می‌رسد که در عمل، اکتساب و شبیه سازی از تکنولوژی‌های جدید محصول و فرایند کار بسیار دشواری می‌باشد. به عنوان مثال، در یک شرکت کامپیوتری، انتقال و بهره برداری از یک تکنولوژی جدید محصول منجر به افزایش تأخیرات و هزینه‌ها در توسعه محصول می‌گردد. [1]

معمولاً انتقال تکنولوژی به شرکتها با مشکلات عملیاتی فراوانی مواجه می‌باشد. سازمان‌ها بر تمرکز روی فعالیت‌های محاوره‌ای مرکزی که قابلیت‌های رقابتی کلیدی آنها هستند، تاکید می‌نمایند؛ که این امر منجر به ایجاد نیاز به همکاری و ارتباط با سازمان‌های خارجی به منظور تأمین منابع تکنولوژی و کاهش توسعه یا تولید تکنولوژی محصول یا فرایند در داخل سازمان می‌گردد. فلسفه مدیریت زنجیره تأمین، بیان می‌دارد که شرکت‌ها در صورتی که درصدد رسیدن به انتقال کم هزینه، اثربخشی و کارایی هستند، به مهارت‌های عملی در انتقال تکنولوژی بالادستی نیاز داشته و شرکت‌هایی که به طور فعال نسبت به نرخ روبه‌رشد نوآوری‌های تکنولوژی واکنش نشان می‌دهند، می‌توانند تکنولوژی‌های دارای ریسک بالا - تکنولوژی‌هایی با عدم قطعیت بالا- را از سازمان‌های خارجی تأمین نمایند. بنا به دلایل فوق، می‌توان بیان نمود که انتقال تکنولوژی به عنوان